הלכה · משנה תורה · מפרשים · חשק שלמה · ספר הפלאה

חשק שלמה על משנה תורה, הלכות שבועות

רבי שלמה הכהן מווילנה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חשק שלמה על משנה תורה, הלכות שבועות

רבי שלמה הכהן מווילנה

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חשק-שלמה-על-משנה-תורה-הלכות-שבועות/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה 38-202611161422v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק יא 4
הלכה ה 4

פרק יא

הלכה ה

ג' מיני שבועות הן שחייבין בהם וכו' מי שטענו חבירו וכו' ומי שכפר בכל המטלטלין שטענו וע"א מעיד עליו ומכחישו הרי אלו שתי שבועות ע"י טענת וודאי וכפירה. ונ"ב לכאורה צ"ע דהא מד' רבינו בפ"ד מה' גזילה הלכה י"ז שכתב שם ואינו נשבע על השאר אפי' שבועת היסת אלמא דחשיב ליה לטענת התובע לטענת שמא וכדמסיים שם רבינו ואעפ"כ על העשרה מקרי הגזלן מחוייב שבועה ואינו יכול לשבע ומשלם הרי דס"ל דהטוען ספק ע"פ העד מחויב שבועה וכמו שכ' ה"ה ז"ל שם לדעתו ז"ל וא"כ דברי רבינו סתרי אהדדי ולא מצאתי מי שהתעורר בזה ולכן מחמת חומר הנושא נ"ל באמת דדעת רבינו ז"ל דטוען ספק ע"פ העד אינו חייב שבועה וכמו שכתב כאן ודלא כמש"כ ה"ה ז"ל שם לדעתו ונמשכו אחריו הטוש"ע בסי' ע"ה סעיף כ"ג והש"ך שם וכל האחרונים וראיה קצת לדברי מדבריו שם בהלכה י"ג שכ' שם וכן אם היה ע"א בלבד ובעה"ב טוען שגזול הוא כלי זה בידו ומשמע שטוען ברי שכלי זה שלו הוא בוודאי ובגזילה באה ליד חבירו ואף שידוע שדברי רבינו שם לקוחים מד' הרי"ף פ' כל הנשבעין ובד' הרי"ף שם מבואר להדיא דס"ל דטוען ספק ע"פ העד חייב שבועה וכמו שכ' הרא"ש בפ' הדיינים לדעתו ורבינו מעולם הוא עומד בשיטת הרי"ף ולא זז מדבריו ימין ושמאל מ"מ בכאן ראה לרבו הר"י מיגש זצ"ל שחולק אדברי רבו הרי"ף ז"ל בזה וכמו שמבואר בחידושי הר"י מיגש בפ' הדיינים והובא ברא"ש שם ולפיכך שינה רבינו מלשון הרי"ף שם דבמעשה שהובא ברי"ף לא הוזכר כלל שהתובע טוען שגזול הוא כלי זה רק דהע"א מעיד ששקל מיניה חד שטעונה דכתנא ונמצא שהתובע אינו יודע כלל שגזל ממנו ומצא טעונה דכתנא שלו ביד הגזלן רק שהוא תובע ע"פ העד ואעפ"כ פסק הרי"ף דהגזלן הוי מחוייב שבועה ואינו יכול לשבע ומשלם אבל רבינו שינה הלשון וכתב דאם הבעה"ב טוען שכלי שלו הוא ביד הגזלן ומשמע שרואה בידו ומכירה וכן כתב הראב"ד ז"ל בהשגות שם ואף שבתחילה משיג עליו מ"מ לבסוף מסיים ואולי נאמר אחרי שימצאנה בידו טענת ברי הוא וכן כתב באמת ה"ה ז"ל בפ"ה מה' טוען הלכה ט' שדעת רבינו כדעת רבו ר"י הלוי דאין נשבעין ע"י טענת חש"ו בין במודה במקצת ובין בע"א וכל שבועה הבאה ע"י טענת ברי משום דטענת חש"ו אינו אלא כטענת שמא וכ"כ הט"ז בחו"מ סי' צ"ו בדעת רבינו ודלא כב"י שם שכ' שטענת חש"ו גריעא מטענת שמא ומה שהכריח ה"ה ז"ל בפ"ד מה' גזילה הלכה י"ז בדעת רבינו להיפך אני אומר שאינו הכרח כלל דלכאורה בלא"ה דברי רבינו שם תמוהים דכיון שכ' שאין העד יודע כמה נטלו ואפשר שלא נטל אלא אחד א"כ

למה יצטרך לשלם אפילו עשרה דהא על תשעה יש לו מיגו דאי בעי היה יכול לטעון שלא נטל אלא אחד ולכן נ"ל דאיירי דזה ידוע לע"א שבוודאי נטל והלכך על כל העשרה הוי ליה מחוייב שבועה ואין יכול לשבע ומשלם ודמי ממש לנסכא דר"א דהרי איכא כאן טענת וודאי וע"א ואמנם במה שטוען הבעה"ב שנטל ממנו כ' שעל זה ליכא כאן ע"א כלל דהרי הע"א אינו יודע בבירור שנטל יותר מעשרה והלכך על עשרה השניים פטור לגמרי דאין נשבעין היסת על טענת שמא ובזה נסתלק השגת הראב"ד ז"ל שם על רבינו ועי' בביאורי הגר"א ז"ל בסי' שס"ד ס"ק ז' שתמה שם על השו"ע שם והוא לשון רבינו כאן בהלכה ט"ו דלמה אינו נאמן במיגו דלא חטפתי ולא הקשה ג"כ על מש"כ בשו"ע בסעיף ז' והוא דברי רבינו כאן בהלכה י"ז אלא וודאי משום דאיכא לפרושי כמש"כ בעז"ה ודו"ק וכל זה נ"ל ברור ועפ"ז יסתלק כל הקושיות בזה בעז"ה: